

Niebo zagubionych rzeczy

Czerwoną rękawiczkę, i lustro w onyksie,
Parasol stary, i skarpetę nie do pary.
I twoje serce, i klucz od bramy.

Księżyc co spadł do wody,
Zapach pozostawiony na poduszce,
Pieska, co już niemłody,
I zioła zawinięte w chuście.

Przebierasz szybko palcami,
Wśród rzeczy dawno zgubionych,
Łzę ocierasz czasami,
Na wspomnienie dawnej przygody.

Bo w niebie rzeczy zgubionych,
Jak w każdym twoim niebie,
Możesz odnaleźć wszystko,
Nie wyłączając, siebie...

*

Warszawa, 25 listopada 2002